

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoCsp/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122469342
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6122469342.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivicy Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom: Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, právne zastúpený Remedium Legal s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., v konaní o zaplatenie 2 834,56 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 11Csp/23/2023 – 174 zo dňa 09.08.2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej v texte len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“), odvolaním napadnutým rozsudkom č.k. 11Csp/23/2023 – 174 zo dňa 09.08.2023 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) žalobu zamietol (I. výrok) a žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

2. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva, že žalobca sa pôvodne svojím návrhom domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2834,56 Eur, úrok vyčíslený pevnou sumou 998,50 Eur, úrok z omeškania vyčíslený pevnou sumou 243,19 Eur a zákonné úroky z omeškania 5% ročne zo sumy 2834,56 Eur od 04.03.2022 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 13.11.2020 medzi postupcom Všeobecnou úverovou bankou a.s., (ďalej len „postupca“) a žalobcom a na základe žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 03.03.2022 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Predmetná pohľadávka postupcu voči žalovanej vznikla titulom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), uzavretej medzi postupcom a žalovanou dňa 05.06.2018, súčasťou ktorej boli Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“), a ktorou bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 3 240,00 EUR ako bezúčelový spotrebný úver, s fixnou úrokovou sadzbou 14,10 %. Nakoľko žalovaná neplnila splátky v dohodnutých termínoch v zmysle zmluvy, čím sa dostala do omeškania. Žalovaná dlžné splátky neuhradila, čím porušila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, a preto postupca pristúpil dňa 18.06.2020 k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca si tak ako právny nástupca pôvodného veriteľa po postúpení pohľadávky uplatnil voči žalovanej zosplatený zvyšok dlhu titulom neplnenia zmluvy.

3. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia dospel k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný. Konštatoval, že postupca úver zosplatal v súlade s § 53

ods. 9 v spojení s § 565 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len „OZ“), žalobca však nepreukázal splnenie ďalšej podmienky spojenej s platným postúpením úveru z postupcu ako banky na nebankový subjekt v súlade s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoB“). Za výzvu v súlade s § 92 ods. 8 ZoB nebolo možné podľa okresného súdu považovať výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 18.06.2020, ani pokus o zmier zo dňa 31.03.2020, preto okresný súd považoval postúpenie pohľadávky za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 OZ a žalobu zamietol.

4. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) tak, že žalovanej, ktorá mala síce plný úspech v spore náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej žiadne preukázateľné trovy konania nevznikli.

5. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie (ďalej aj „odvolateľ“), v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok postupom podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobe vyhovie, resp. aby ho postupom podľa § 389 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1. písm. h), f), b) a g). CSP.

6. Žalobca v odvolaní konkretizoval, že v konaní bolo preukázané, že pred postúpením pohľadávky postupca dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB ukladá. Považoval za nesporné, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky, napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a to nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda bolo preukázané, že zo strany banky nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 ZoB. Za postačujúce výzvy žalovanej pred postúpením pohľadávky, je podľa žalobcu nutné považovať výzvy označené ako „Tretia upomienka – pokus o zmier“ zo dňa 31.03.2020 a „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ zo dňa 18.06.2020. Mal za to, že obe výzvy spĺňajú predpoklady vyplývajúce z ust. § 92 ods. 8 ZoB, keďže uvedeným zákonným ustanovením je vo vzťahu k samostatnej výzve vyžadovaná len jej písomná forma, ktorú žalobca preukázal predložením listinných dôkazov. Výzvou žalovanej zo dňa 31.03.2020 bola splnená požiadavka na výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je klient v omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku, keďže hneď v úvode obsahovala informáciu o tom, že napriek predchádzajúcim výzvam žalovaná neuhradila záväzky plynúce zo zmluvy. V tejto súvislosti poukázal aj na ďalšie rozhodnutia všeobecných súdov – krajských súdov.

7. Na záver žalobca uviedol, že na základe predložených dôkazov (prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, platobnou históriou ako aj výzvou postupcu), dostatočne preukázal v konaní svoju aktívnu vecnú legitimitáciu a tiež, že jeho právny predchodca postupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s súladom s ust. § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ, ako aj pri postupovaní pohľadávky postupoval v súlade s ust. § 92 ods. 8 ZoB.

8. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

9. Krajský súd ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, vec preskúmal v rozsahu určenom ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) s použitím § 219 ods. 3 CSP a napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP.

10. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, nesprávnym procesným postupom, nesprávnymi skutkovými zisteniami a tým, či okresný súd na zistený skutkový stav správne, v plnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, a to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v oprávnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05). Na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu odkazuje a na doplnenie správnosti jeho rozhodnutia uvádza nasledovné:

12. Z obsahu podaného odvolania jednoznačne vyplýva, že žalobca sa nestotožnil s názorom okresného súdu o nedostatku jeho aktívnej vecnej legitímácie, a s tým spojeného následku o zamietnutí žaloby.

13. Odvolací súd poukazuje na to, že aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu, a to aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Na to, aby sa niekto stal stranou konania netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom), alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok alebo tieto nároky naňho prešli zákonným spôsobom. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/192/2004).

14. Odvolací súd v súvislosti s prijatým záverom okresného súdu poznamenáva, že takýto výklad predmetného zákonného ustanovenia §-u 92 ods. 8 ZoB, zodpovedá judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“), ktorý v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. 04. 2018 jednoznačne konštatoval, že: „ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.“ Zhodne aj vo svojom ďalšom rozhodnutí sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 16. 07. 2018 NS SR vyslovil právnu vetu: „Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej ZoB, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.)“. Okresný súd na túto aktuálnu judikatúru NS SR správne poukázal a z tejto pri vydaní svojho rozhodnutia aj vychádzal.

15. Pokiaľ ide o podmienky, za ktorých je možné pohľadávku postúpiť, ZoB ich upravuje v ust. § 98 ods. 8 ZoB. Prvá veta § 92 ods. 8 ZoB definuje dve takéto podmienky, a to existenciu písomnej výzvy banky voči klientovi- dlžníkovi na úhradu dlžnej sumy a následné omeškanie dlžníka viac ako 90 kalendárnych dní so splnením čo i len časti peňažného záväzku.

16. Odvolací súd po preskúmaní veci konštatuje, že okresný súd za účelom posúdenia vecnej legitímácie a vysporiadania sa s otázkou platnosti postúpenia pohľadávky vykonal riadne dokazovanie, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým zisteniam, z ktorých vyvodil správne právne závery, keď skonštatoval nedodržanie postupu v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB. Odvolací súd v tomto smere konštatuje, že v konaní nebola preukázaná hneď prvá z dvoch kumulatívne vyžadovaných zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky klienta banky na iný subjekt - a to predchádzajúca osobitná výzva banky klientovi s upozornením na omeškanie (v stave aktuálnom pred postúpením pohľadávky) s platením dlhu banke. Odvolací súd zdôrazňuje, že pokiaľ žalobca (postupník) v spore mal zámer preukázať splnenie zákonných podmienok platného postúpenia pohľadávky banky a doložil do spisu tretiu upomienku - pokus o zmier zo dňa 31.03.2020 (č. I. 78) a výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 18.06.2020 (č. I. 68) adresované žalovanej, takéto písomnosti neobstoja požiadavke predpokladanej ZoB.

17. Ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB vyžaduje osobitnú výzvu banky adresovanú jej klientovi, že jej klient je v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku ako podmienku pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt. Iná výzva podľa § 53 ods. 9 OZ osobitnú výzvu podľa § 92 ods. 8 nenahrádza. Na podporu svojich záverov odvolací súd uvádza, že NS SR v rozhodnutí č.k. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.03.2022 vyjadril, že: „Zákon o bankách celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke (ktorou sa v nasledovnom rozumie rovnako ako v zákone i pobočka zahraničnej banky) buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 OZ), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením (tu rozumej v čase medzi splnením oboch podmienok podľa prvej vety § 92 ods. 8 bankového zákona a samotným pristúpením k uzavretiu postupovacej zmluvy) svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok. Ostatná (tretia) veta ustanovenia je potom z pohľadu správnosti uchopenia problému nižšími súdmi bez významu, nakoľko táto vymedzuje len povinnosť odovzdania postupníkom postupcovi aj dokumentácie preukazujúcej tzv. život právneho vzťahu (resp. pohľadávky) a úpravu týkajúcu sa samotného bankového tajomstva a jeho prelomenia (dovolatelkou vzťahovaného na ustanovenie ako celok). Z uvedeného je tak zrejmy reťazec úkonov, ktoré musia byť naplnené, aby mohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky. Prvý takýto úkon je písomná výzva banky klientovi, že je v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Z obsahu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti síce sekundárne vyplýva, že žalovaní sú pre prípad porušenia v omeškaní so splatením splátky úveru, ktoré trvá viac ako 3 mesiace, avšak primárne je predmetom tejto výzvy oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Obsah ustanovenia § 92 ods.8 veta prvá zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je jej klient v omeškaní so splnením čo len časti svojho záväzku. Skrz spotrebiteľského charakteru dojednanej zmluvy o úvere nemožno prisvedčiť oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru aj charakter výzvy v zmysle § 92 ods.8 zákona o bankách.“ Na uvedené rozhodnutie poukázal aj iný senát NS SR v rozhodnutí sp.zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022 posudzujúc, či nastolené otázky neboli ešte v rámci rozhodovacej praxe dovolacieho súdu riešené. Rozhodnutia, na ktoré žalobca poukazuje v odvolaní sú rozhodnutiami všeobecných krajských súdov, preto odvolací súd akcentuje na rozhodovaciu prax vyšších súdnych autorít.

18. V prejednávanej veci odvolací konštatuje, že z obsahu upomienky – pokusu o zmier zo dňa 31.03.2020 (č.l. 78) síce sekundárne vyplýva, že žalovaná je v omeškaní so splácaním pohľadávky a je vyzývaná na zaplatenie sumy 179,01 Eur (vyčíslená ku dňu 31.03.2020), avšak jej účelom a cieľom je dobrovoľná úhrada splátok žalovanou v tejto výške, inak má banka možnosť a právo na vrátenie celej poskytnutej sumy úveru už pred zmluvne dohodnutou splatnosťou úveru (teda mimoriadne zosplatenie dlhu) a zároveň právo na odstúpenie od zmluvy. Primárne je obsahom tejto upomienky najmä upozornenie na možnosť úver mimoriadne zosplatiť, či odstúpenie od zmluvy. Z obsahu výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 18.06.2020 (č.l. 68) sekundárne vyplýva, že žalovaná je v omeškaní so splácaním pohľadávky o viac ako tri mesiace, avšak primárne je predmetom tohto oznámenia vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a výzva na zaplatenie celého zostatku úveru v sume 3056,17 Eur (vyčíslená ku dňu 18.06.2020).

19. Odvolací súd zdôrazňuje, že vychádzajúc z teleologického výkladu ustanovenia §-u 92 ods. 8 prvá veta ZoB, skrz spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere a z dôvodu, aby ochrana klienta bola nielen fiktívna, ale skutočne reálne zabezpečená, potom neobstojí argument žalobcu, ktorý považuje upomienku - pokus o zmier a výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, ktoré sú po obsahovej stránke len upozornením na vyhlásenie mimoriadneho zosplatenia úveru v prípade neuhradenia dlžných splátok, za výzvu v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB (vid' napr. rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoCsp/25/2023 zo dňa 17.10.2023, sp. zn. 11CoCsp/8/2023 zo dňa 15. 06. 2023, sp. zn. 12CoCsp/36/2020 zo dňa 13. mája 2021 a 15CoCsp/1/2024 zo dňa 31. 01.2024).

20. Upomienku zo dňa 31. 03.2020, podľa odvolacieho súdu, možno považovať len za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ, ako predpoklad na uplatnenie práva podľa § 565 OZ, čo vyplýva z časovej následnosti úkonov, ale aj vyjadrenia žalobcu. Výzva smerovala k úhrade dlžných splátok (179,01 Eur s prísl.), nie na úhradu celej pohľadávky postúpenej žalobcovi. Jej zmyslom bolo zabezpečiť postup v zmysle zákona, konkrétne ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Následne doručená výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 18.06.2020, bola oznámením o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru s upozornením na prípadné vymáhanie pohľadávky bankou.

21. Zo zisteného skutkového stavu tiež vyplýva, že upomienka (č.l. 78) a výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom (č.l. 68), ktoré mali podľa názoru žalobcu napĺňať charakter výzvy v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB, boli datované 31.03.2020 a 18.06.2020, pričom pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania, bola na žalobcu postúpená až dňa 03.03.2022 po takmer 2 rokoch. Uvedené tiež nenasvedčuje, že by išlo o zrejmy reťazec úkonov (časová následnosť), ktoré mali byť naplnené.

22. Na záver odvolací súd uvádza, že uznáva, že žiaden zákon nezakazuje, aby dva právne úkony, a to vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a výzva na plnenie dlžnej sumy podľa § 92 ods. 8 ZoB nemohli byť súčasťou jednej listiny, avšak z obsahu musí byť zrejmé, že ide o dva právne úkony, dva odlišné právne inštitúty, aký je ich zmysel a právne následky. Sledujúc účel zákonnej úpravy ZoB v jej časti osobitne označenej ako ochrana klientov, je potom zrejmé, že ani upomienka - pokus o zmier (č. I. 78) a ani výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 18.06.2020 (č.l. 68) po obsahovej stránke prioritne neobsahujú výzvu banky, v ktorej banka pred postúpením pohľadávky klienta na iný subjekt, vyzve dlžníka na zaplatenie a splnenie zvyšku záväzku voči banke a to s upozornením, že pokiaľ aj napriek tejto písomnej výzve banky zostane dlžník naďalej dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením čo i len časti peňažného záväzku voči banke, môže banka využiť svoje oprávnenie a svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto záväzku postúpiť aj inému subjektu, a to aj bez súhlasu dlžníka. Cieľom výzvy v zmysle § 92 ods. 8 ZoB je, že po takomto upozornení s vyčíslením konkrétnej výšky pohľadávky, má dlžník aj reálnu možnosť účinne sa brániť postúpeniu pohľadávky, a to splnením zameškaných splátok banke.

23. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi okresného súdu, že k postúpeniu pohľadávky na žalobcu nedošlo platne, okresný súd postupoval správne, ak žalobu z dôvodu nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu zamietol. S ohľadom na uvedené, odvolací súd preskúmaním odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné, a preto rozsudok okresného súdu vo veci samej (I. výrok), ako aj v závislom výroku o trovách konania (II. výrok) potvrdil.

24. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní by žalovanej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu ako procesne úspešnej strane sporu, nakoľko odvolanie žalobcu nebolo dôvodné. Odvolací súd však z obsahu spisu zistil, že žalovanej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.